

แนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา

Guidelines for preventing dropout of students, vocational certificate of

Phranakhon Si Ayutthaya Technical College

สัญญา ชูช่วย¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธีระวัฒน์ มอนโธสง²

Sunya Chuchuy¹ Asst. Prof. Dr. Teerawat Montaisong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2) นำเสนอแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาปัจจัยที่ส่งต่อการออกกลางคันของนักเรียน โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมทั้ง 9 สาขาของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา จำนวน 309 คน และขั้นตอนที่ 2 สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัจจัยที่ส่งต่อการออกกลางคันมี 4 ปัจจัย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา พิจารณารายด้าน ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้เรียนเข้าศึกษาไม่ตรงกับสาขาที่ต้องการหรือมีความถนัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่ายไม่มีสมาธิในการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดบิดามารดาหรือคนในครอบครัวไม่สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ ปัจจัยด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีและความเป็นกันเองกับนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดครูผู้สอนไม่มีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหารายวิชา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา สถานศึกษาเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบมากเกินไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และค่าเฉลี่ยต่ำสุดสภาพอาคารเรียนห้องเรียนเก่าทรุดโทรม

2. นำเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันประกอบด้วย 4 ด้าน 9 แนวทางดังนี้ ปัจจัยด้านผู้เรียน 3 แนวทาง เช่น การแนะแนวการศึกษาต่อเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ นักเรียนควรให้ครูที่มีความรู้ในสาขาวิชาเป็นคนแนะแนวเพื่อที่จะได้ให้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนในสาขานั้น ๆ ปัจจัยด้านครอบครัว 2 แนวทาง เช่น จัดหาทุนการศึกษาให้

คำสำคัญ: การป้องกัน, การออกกลางคัน

¹ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Master of Education Program in Education Administration Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²Course teacher in Master of Education Program Educational Administration Program Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, อีเมล: สัญญา ชูช่วย, suntech6413@gmail.com

รับเมื่อ 5 มกราคม 2564 แก้ไข 25 มกราคม 2564 ตอรับ 27 กุมภาพันธ์ 2564

ABSTRACT

The purposes of this study were to 1) study the factors affecting the drop-off of the vocational students (Vocational Certificate) 2) present guidelines to prevent drop-off for the vocational students (Vocational Certificate). The research method is divided into 2 steps: the first step to study the factors affecting the dropout of students, the research tools were questionnaires, estimation scales, and the confidence value of 0.86 was analyzed by percentage value, means of mean, standard deviation. The sample group was 309 students in the vocational certificate program (Vocational Certificate) in the 9 programs of Industrial Mechanic at Ayutthaya Technical College. And step 2: interview key informants who are school administrators and head of the education quality assurance department this was obtained by selecting a specific type of 5 people. The data were analyzed using content analysis techniques.

The results of the study revealed that:

1. there are 4 factors that affect the dropout consisting of learner factors, family factor, teacher factor and environmental factors of educational institutions overall, it was at a moderate level, the side with the highest average is the learner factor and the lowest mean is the environmental factor of the school, consider each side learner factor are the students who attended the study did not match their preferred field of study or their aptitude had the highest average and the lowest average, the students were bored and unable to concentrate on their studies. Family factor, insufficient family income is the highest average and the lowest average, parents or family members are not encouraged to pursue vocational education. The teacher factor, the teacher does not have good relationships and the friendliness with the student is the highest average and the lowest average is a teacher does not have the ability to pass on knowledge to students in the course content. And environmental factors of educational institutions the school is overly strict on regulations has the highest average. And the lowest average, old school building condition, dilapidated classroom.

2. The results lead to conclude that, the problem of dropping, consisting of 4 aspects, 10 approaches as follows:- learner's factors 3 ways such as the guidance of continuing education in order to create knowledge and understanding for students should have teachers with knowledge in the subject area as guides so that they can provide accurate and complete information in that field, two-family factors such as providing scholarships for poor students. There are two teacher factors, such as learner-centered instructional management so that the learner has the most involvement with the teachers. And environmental factors of the school in 3 ways, such as the establishment of school regulations, students should survey opinions for flexibility and should inform the details of the school's rules before enrolling.

Keywords: Preventing, Dropout

ภูมิหลัง

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) เป็นหนึ่งในห้าหน่วยงานหลักของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งรับผิดชอบการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

และแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพ ระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยมีการจัดการศึกษา คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และหลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ (ทลบ.) มีจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเพียงพอต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ในยุคไทยแลนด์ 4.0 แต่ก็มีผู้เรียนจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถ อยู่ในระบบจนจบการศึกษาตามหลักสูตร จึงส่งผลต่อความสูญเสียค่าทางการศึกษา และกระทบต่อการผลิตกำลังคนเข้าสู่ตลาดแรงงาน อันเป็นการกีดกันสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ปัญหานักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา ออกกลางคัน นับเป็นอีกปัญหาสำคัญ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) จำเป็นต้องเร่งแก้ไขเพื่อลดจำนวนการออกกลางคันของนักเรียนอาชีวศึกษาให้น้อยลงหรือหมดไป ซึ่งในแต่ละปีสถานศึกษาในสังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มักประสบปัญหาภัยภัยอดจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ลดลงจากการออกกลางคันเป็นจำนวนมาก โดยพบว่ายอดจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่ออกกลางคันส่วนมากเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) (การศึกษา มติชน ออนไลน์ 2 พฤษภาคม 2559)

วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ก็ประสบปัญหานักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่จบตามหลักสูตรมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ตามรายงานสรุปผลของงานทะเบียนนักศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2558 มีจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ออกกลางคันจำนวน 511 คน คิดเป็นร้อยละ 23.66 ปีการศึกษา 2559 มีจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ออกกลางคันจำนวน 502 คนคิดเป็นร้อยละ 23.40 และปีการศึกษา 2560 มีจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ออกกลางคันจำนวน 220 คนคิดเป็นร้อยละ 9.97

ด้วยความตระหนักถึงความสำคัญของผู้เรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาในด้านต่าง ๆ แก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนในแต่ละสาขาวิชาให้มีจำนวนน้อยลงหรือหมดไป

คำถามการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยามีปัจจัยจากอะไร
2. แนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา ควรมีแนวทางอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

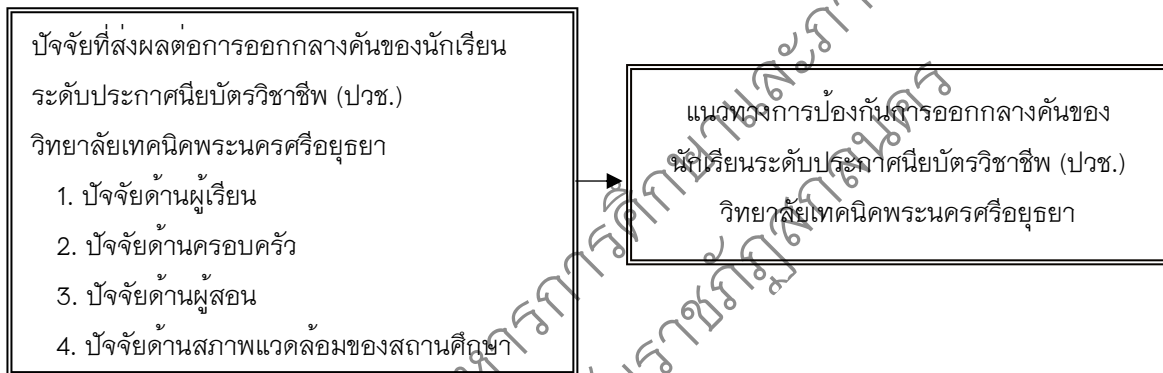
1. เพื่อศึกษาที่ปัจจัยส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อหาแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน และแนวทางการการแก้ไขการออกกลางคันของนักศึกษาได้แก่ นวรัตน์ การะเกษ, และคณะ (2557), ว่าที่ร้อยตรีปฏิภาณ อินทเนตร (2558), พุทธชาติ สร้อยสนและคณะ (การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 55) ,วีรวัฒน์ นิลโมจน์ (2556) โดยนำมาสังเคราะห์ และสรุปเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนเป็น 4 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา

จากนั้นผู้วิจัยได้สัมภาษณ์นักเรียนที่ออกกลางคันไปแล้วจำนวน 5 คน จาก 5 แผนกวิชาที่มีการออกกลางคันมากที่สุด ในระหว่างปีการศึกษา 2558 - 2560 นำผลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์ ได้เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน ตรงกันกับการศึกษาค้นคว้าเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนำมาเขียนเป็นกรอบแนวคิดเข้าสู่กระบวนการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ทั้ง 9 สาขา ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา จำนวน 1,515 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมทั้ง 9 สาขา ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยาจำนวน 309 คน ซึ่งได้มาจากการใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, อ้างในธีรวุฒิ เอกะกุล, 2543)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน

แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ

คำถามและวัตถุประสงค์ ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60-1.00 และทดลองใช้กับนักเรียนที่มีคุณสมบัติเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน ในระหว่างวันที่ 1-15 กรกฎาคม 2563 นำผลที่ได้ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา $\alpha = 0.86$

เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ลักษณะคำถามแบบปลายเปิด ตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อหาข้อเสนอแนะแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงระหว่าง วันที่ 1-31 สิงหาคม 2563
2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งกลับมาทั้งหมดและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ผล
3. ผู้วิจัย สัมภาษณ์เป็นผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นรายบุคคล เพื่อหาข้อเสนอแนะและแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในช่วงระหว่าง วันที่ 1-30 พฤศจิกายน 2563
3. ผู้วิจัย นำข้อเสนอแนะและแนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมาสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน
 - 1.1 ค่าร้อยละ 1.2 ค่าเฉลี่ย 1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน เรียงจากค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงน้อยสุด ได้แก่ ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน รองลงมา คือ ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ตามลำดับ
 - 1.1 ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน ที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้เรียนเข้าศึกษาไม่ตรงกับสาขาที่ต้องการหรือมีความถนัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้เรียนคบเพื่อนต่างเพศ หรือมีรักในวัยเรียน และอันดับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้เรียนเกิดการเบื่อหน่ายไม่มีสมาธิในการเรียน
 - 1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่ารายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้เรียนต้องทำงานนอกเวลาเพื่อช่วยครอบครัวหารายได้ และอันดับที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ บิดา มารดา หรือคนในครอบครัวไม่สนับสนุนให้เรียนสายอาชีพ
 - 1.3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน ที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่าครูผู้สอน

ไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีและความเป็นกันเองกับนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ครูผู้สอนมอบหมายภาระงานมากเกินไป และอันดับที่น้อยที่สุด คือ ครูผู้สอนไม่มีความสามารถถ่ายทอดความรู้ ให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชา

1.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่าสถานศึกษาเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบมากเกินไป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ชื่อเสียงและระดับความเชื่อมั่นของสถานศึกษา และอันดับที่น้อยที่สุด คือ สถานศึกษาไม่มีสวัสดิการหรือโครงการช่วยเหลือให้นักศึกษาต่าง ๆ เช่น ทุนการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การหารายได้ระหว่างเรียนตามลำดับ

2. แนวทางการป้องกันการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา

2.1 ปัจจัยด้านผู้เรียน แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ การแนะแนวการศึกษาต่อเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่แก่นักเรียน ส่วนการการรับนักเรียนเข้าเรียนควรมีการขยายกลุ่มในสาขาที่ได้รับความนิยมสูงสุดสามอันดับแรก เพื่อให้นักเรียนได้เรียนตามสาขาที่ตัวเองมีความถนัด และหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนควรจะเป็นระบบทวิภาคี เพราะนักเรียนได้ปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการจึงทำให้รู้สึกรักในวิชาชีพที่เรียน

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัว แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ สถานศึกษาจัดหาทุนการศึกษาให้แก่แก่นักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

2.3 ปัจจัยด้านครูผู้สอน แนวทางการแก้ไขปัญหาคือ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนและควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมกับครูผู้สอนมากที่สุด

2.4 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา แนวทางการแก้ไขปัญหา การออกกฎ ระเบียบของสถานศึกษาควรตรวจสอบความคิดเห็นจากนักเรียนเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่น ควรแจ้งรายละเอียด กฎ ระเบียบของสถานศึกษาให้ทราบก่อนเข้าเรียน มีรางวัลหรือเกียรติบัตรสำหรับนักเรียนที่ประพฤติตามกฎ ระเบียบ ของสถานศึกษา เพื่อสร้างแรงจูงใจ และควรจัดโครงการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจกับผู้ปกครองและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ผู้เรียนเข้าศึกษาไม่ตรงกับสาขาที่ต้องการหรือมีความถนัดมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้มีสาเหตุจาก การรับสมัครนักเรียนในแต่ละสาขาวิชามีการจำกัดจำนวนนักเรียนโดยเฉพาะสาขาวิชาที่ได้รับความนิยมสูงสุด คือ แผนกวิชาช่างยนต์ แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ตามลำดับเมื่อนักเรียนสอบเข้าในสาขาที่ตนเองเลือกไว้เป็นอันดับที่ 1 ไม่ได้ ก็ต้องไปเรียนในสาขาที่เลือกไว้เป็นอันดับที่ 2 หรืออันดับที่ 3 ซึ่งเป็นสาขาที่ตัวเองไม่ถนัด แต่เลือกสำรองไว้ด้วยเหตุผลอื่น ๆ เช่น เพื่อให้มีที่เรียน เลือกตามเพื่อน ตามความต้องการของผู้ปกครอง เป็นต้น เมื่อเรียนไปแล้วเลยทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ส่งผลให้ผลการเรียนต่ำและออกกลางคันในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผู้ช่วยศาสตราจารย์รพีพงษ์ พูลสุข (2551, หน้า 52) ได้กล่าวไว้ว่า สาเหตุหลักที่ทำให้นักศึกษาต้องลาออกจากมหาวิทยาลัยคือสอบได้ไม่ตรงกับสาขาที่ชอบหรือมีความถนัด

2. ปัจจัยด้านครอบครัว จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา เมื่อพิจารณาประเด็น พบว่า รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้มีสาเหตุจาก อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่ จะประกอบอาชีพ ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว และรับจ้าง ซึ่งมีรายได้ที่ไม่แน่นอน อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำ แต่ยังมีรายจ่ายในครอบครัวที่สูงเหมือนเดิม ทำให้เกิดหนี้สินครัวเรือนมากขึ้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อโดยตรงกับการศึกษาของบุคคลภายในครอบครัว ไม่มีเงินจ่ายค่าเทอม ค่าวัสดุที่ใช้ในการเรียน นักเรียนมีความจำเป็นที่จะต้องทำงานหารายได้เพื่อช่วยเหลือครอบครัว ทำให้สภาพร่างกายเหนื่อยล้า ผลการเรียนออกมาต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และต้องออกกลางคันในที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สังข์ จินพงษ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนออกกลางคันมากที่สุด คือ มีฐานะยากจน จึงต้องไปประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ ช่วยเหลือครอบครัว

3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา เมื่อพิจารณาประเด็นพบว่า ได้แก่ ครูผู้สอนไม่มีความสัมพันธ์ที่ดีและความเป็นกันเองกับนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจาก ครูผู้สอนมีบุคลิกภาพที่ไม่ดี เช่น การแต่งกาย การยืน การเดิน ท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูด การแสดงออกทางสีหน้า แววตา เพื่อให้เหมาะสมกับการเป็นครู จะช่วยส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ได้ดี รวมทั้งการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องใช้เทคนิคและทักษะการสอนที่สอดคล้องเหมาะสมกับนักเรียนและบทเรียน เพื่อให้ นักเรียนเกิดความรู้อย่างเต็มที่ และทักษะตามที่หลักสูตรกำหนด เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น และยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน ครูผู้สอนควรคิดค้นคว้าและแสวงหาแนวทางวิธีการใหม่ ๆ มาใช้จัดการเรียนการสอน วิธีการสอนควรเป็นวิธีที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือนักเรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เช่น วิธีการสอนแบบทดลอง แบบแก้ปัญหา แบบแบ่งกลุ่มทำกิจกรรม แบบอภิปราย แบบศูนย์การเรียน ตลอดจนนวัตกรรมการสอนที่น่าสนใจ ครูผู้สอนควรมีการบริหารจัดการในชั้นเรียนที่ดีเพราะ บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นส่วนหนึ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนและเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสุขที่ได้มาเข้าชั้นเรียนและในการเรียนร่วมกับเพื่อนๆ ได้ซึ่งสอดคล้องกับ สันติ บุญภิรมย์ (2557, บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นการช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของผู้สอน ได้เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่สุดในขณะนั้นให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการศึกษาในระดับสูงสุด และผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพได้เต็มตามศักยภาพพร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการสอนของผู้สอนให้เต็มศักยภาพทั้งสองฝ่าย

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ของวิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา เมื่อพิจารณาประเด็นพบว่า สถานศึกษาเข้มงวดเรื่องกฎระเบียบมากเกินไปมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากนักเรียนไม่เข้าใจและทราบกฎระเบียบของสถานศึกษาอย่างละเอียด เลยทำให้รู้สึกว่าคุณเองไม่ได้รับความเป็นธรรมในกรณีที่ทำผิด ซึ่งสถานศึกษาควรทำความเข้าใจกับนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถานศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอกบุตร อยู่สุข (2549, บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า สถานศึกษาจะต้องชี้แจงและกำหนดบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่กระทำความผิดกฎระเบียบ ข้อบังคับ รวมถึงการชี้แจงประชาสัมพันธ์แนวทางการดำเนินงานและมาตรการต่างๆ ของสถานศึกษาให้พ่อแม่ ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน และมอบหมายให้ครู อาจารย์ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษากับนักศึกษาอย่างใกล้ชิด

แนวทางป้องกันการออกกลางคันของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านตัวผู้เรียน การแนะนำเพื่อการศึกษาต่อเปรียบเสมือนเป็นแนะนำ แนวทาง และทำให้ผู้เรียนทราบถึงความถนัดของตัวเอง ครูที่ออกแนะแนวควรเป็นครูประจำแผนกวิชาเป็นผู้ให้ข้อมูล แนะนำรายละเอียด ความสำคัญของแผนกวิชา รูปแบบการจัดการเรียนการสอน จบแล้วสามารถไปปฏิบัติงานด้านไหนบ้าง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชอบและอยากเรียนสาขานั้นจริงๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ(2545, หน้า 21) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมแนะแนวว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้จักสิ่งแวดล้อมสามารถคิดตัดสินใจคิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งในด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมนอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

การขยายกลุ่มเรียนในสาขาที่ได้รับความนิยมสูงสุดสามอันดับแรกเป็น แนวทางที่การแก้ปัญหาที่สามารถทำได้ โดยการทำหน้าที่ขอขออนุญาตไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อขอปรับเปลี่ยนยอดรับนักเรียนเข้าเรียนในสาขานั้นๆ แต่ทั้งนี้อาจจะต้องมีการทดสอบความสามารถทักษะทางด้านวิชาชีพก่อน เพื่อป้องกันการเบียดเบียนของนักเรียนที่เข้ามาเรียนแล้วรู้สึกไม่ชอบในสาขาวิชาชีพที่ตัวเองเป็นคนเลือก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เซาว์รัตน์ เมืองแมน (2552, หน้า 34) ได้กล่าวไว้ว่าว่านักเรียนที่ความรู้พื้นฐานต่ำ และไม่มีความรู้พื้นฐานทางด้านสาขาที่นักเรียนอยากเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนมีความตั้งใจที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันที่ตนเองสนใจ แต่เมื่อนักเรียนมีความรู้พื้นฐานน้อย ไม่มีความถนัดในสาขาที่เรียนก็จะเกิดความท้อแท้ในการเรียนและทำให้ไม่อยากเรียนจึงส่งผลทางลบต่อตัวนักเรียนโดยตรง

การจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรทวิภาคีก็เป็นแนวทางการแก้ปัญหาที่ดีเนื่องจากผู้เรียนได้ปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ ซึ่งจะทำให้รู้สึกรักและชอบในวิชาชีพแต่วันสุดท้ายเทคนิคพระนครศรีอยุธยา มีการจัดการเรียนการสอนเฉพาะนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ข้อจำกัดในเรื่องอายุ เนื่องจากการฝึกประสบการณ์ในโรงงานอุตสาหกรรม ผู้เข้าฝึกประสบการณ์จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์

2. ปัจจัยด้านครอบครัว เนื่องจากทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามีความจำเป็นหลาย ๆ ด้าน เช่น ค่าใช้จ่ายในการซื้อวัสดุอุปกรณ์การเรียน ค่าเช่าที่พัก ค่าใช้จ่ายส่วนตัวระหว่างการศึกษา เป็นต้น การจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ประเด็นนี้วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยาได้ทำความร่วมมือกับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาซึ่งเป็นกองทุนที่ให้เปล่า แต่ต้องเป็นนักเรียนที่เรียนดีมีผลการเรียนในแต่ละภาคเรียนไม่ต่ำกว่า 3.00 จึงจะได้รับทุนอย่างต่อเนื่องจนจบการศึกษา ซึ่งก็ยังมีขีดจำกัดสำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับปานกลางที่ไม่ได้มีโอกาส ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการจัดหาทุนอื่น ๆ เช่น ทุนจากสถานประกอบการเพื่อรองรับนักเรียนที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ แต่มีผลการเรียนที่สามารถจบการศึกษาได้ เพื่อแก้ไขปัญหาการออกกลางคันในรายประเด็นนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนบ เพชรช้อน (2540, บทคัดย่อ) ได้กล่าวไว้ว่า นักเรียน นักศึกษา ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์มีภาระความรับผิดชอบต้องช่วยเหลือครอบครัว และพ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่สนับสนุนให้ศึกษาเล่าเรียนเป็นสาเหตุของการออกกลางคัน

3. ปัจจัยด้านครูผู้สอน รูปแบบการจัดการเรียนการสอนควรที่จะนำ วิธีการสอนที่ใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning: PBL) มาใช้ เพราะเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งให้ ผู้เรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์จากชีวิตจริงสู่การเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ตรง ได้เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหา ได้ทำการ ทดลอง ได้พิสูจน์สิ่งต่าง ๆ ผ่านการวางแผน การทำงานเป็นทีม โดยมีครูผู้สอนคอยแนะนำขั้นตอน รวมทั้งการแก้ปัญหาต่างที่เกิดจากการเรียน เมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ผลที่ได้ออกมาเป็นชิ้นงาน จะทำให้ตัวนักเรียนรู้สึกภูมิใจและชื่นชอบในวิชาชีพที่เรียนและมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หน่วยงานนี้เทศก์ (2556, หน้า 2) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ โครงงานเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จึงกำหนดเป็นนโยบายหลักในการขับเคลื่อนสู่สถานศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบนี้เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนร่วมกันศึกษา ค้นคว้า ทดลอง ปฏิบัติและแก้ปัญหา เป็นการพัฒนา

ความสามารถในการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ ผู้เรียนได้สืบค้น เพิ่มทักษะการคิดและการพึ่งพาตนเอง ซึ่งมีวัตถุประสงค์การเรียนรู้และความคิด สร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของตนเอง แสดงออกถึงผลลัพธ์ที่ได้จากเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ การฝึกฝนทักษะ การส่งเสริม คุณธรรม จริยธรรม และความเป็นประชาธิปไตย กระบวนการเรียนรู้ประกอบด้วย การ กำหนดประเด็นปัญหา การกำหนดวิธีหาคำตอบ และการสรุปองค์ความรู้จากโครงการ

4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา กฎระเบียบของสถานศึกษาควรมีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับ สภาพการณ์ปัจจุบันและสอดคล้องกับหลักการสิทธิมนุษยชน การคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การมีส่วนร่วมของ เครือข่ายผู้ปกครองและนักเรียนในการวางระเบียบสถานศึกษาแต่ทั้งนี้ก็ต้องอยู่ในกรอบของกระทรวงศึกษาธิการ กฎระเบียบของสถานศึกษาถือเป็นกรอบการวางตัวให้นักศึกษาอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข หากนักศึกษาละเมิด กฎระเบียบก็มีระบบว่ากล่าวตักเตือน จนถึงการลงโทษ ตามลำดับ เพื่อลดปัญหาการออกกลางคัน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ อุทัย ลือสกุล (2553 ,หน้า 90) ได้กล่าวไว้ว่าสถานศึกษาจะต้องยืดหยุ่นกฎระเบียบข้อบังคับให้เหมาะสมกับ สถานการณ์และสอดคล้องดูแลชุมชนรอบสถานศึกษาที่อาจจะเป็นแหล่งมั่วสุมของนักเรียน และควรมีการติดตามนักเรียน ที่ทำผิดกฎระเบียบของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนนักเรียนที่มีความประพฤติดี สถานศึกษาควรมีรางวัลหรือเกียรติ บัตรเพื่อสร้างแรงจูงใจ กระตุ้นให้นักเรียนปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของสถานศึกษาตามที่กำหนดไว้

การออกเยี่ยมบ้านนักเรียนถือเป็นแนวทางการแก้ปัญหาการออกกลางคันอีกทางที่สถานศึกษาสามารถ นำมาใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับตัวนักเรียนและผู้ปกครอง เนื่องจากได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นจริง เช่น เรื่องของ สภาพความเป็นอยู่ พฤติกรรมการปฏิบัติตนของตัวนักเรียนเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของ นักเรียนได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1.1 สถานศึกษาควรทำความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมในการแนะแนวการศึกษาศึกษาต่อ
- 1.2 สถานศึกษาควรกำหนดนโยบายการขยายกลุ่มเรียนในสาขาที่ได้รับความนิยม
- 1.3 สถานศึกษาควรวางแผนการจัดการเรียนการสอนในระบบทวิภาคีร่วมกับสถานประกอบการ
- 1.4 สถานศึกษาควรมีการจัดหาทุนการศึกษาให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจน
- 1.5 สถานศึกษาควรส่งเสริม สนับสนุนครูผู้สอน ให้อบรมเพิ่มเติมความรู้ใหม่ ๆ รวมทั้งเทคนิค และวิธีการสอน
- 1.6 การออกกฎ ระเบียบของสถานศึกษาควรมีความยืดหยุ่น
- 1.7 หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาจัดทำแผนการรับนักเรียนในแต่ละปี การศึกษา
- 1.8 หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการกำหนดนโยบายให้สถานศึกษาในการกำหนด กฎระเบียบ ของสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นสำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการทดสอบความสามารถพื้นฐานในสาขาวิชา ก่อนรับสมัครเข้าเรียน

2.2 ควรมีการวิจัยสำรวจเพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกกลางคัน เปรียบเทียบระหว่างสถานศึกษาที่เปิดสอนด้านสาขาอุตสาหกรรมกับสถานศึกษาที่เปิดสอนสาขาพาณิชยกรรม

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *คู่มือบริหารจัดการแนะแนว*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- ชนบ เพชรซ้อน. (2540). *การออกกลางคันของนักศึกษาช่างอุตสาหกรรมในวิทยาลัยเทคนิคสี่จังหวัดภาคใต้*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- เชาวรัตน์ เมืองแมน. (2550). *การศึกษาสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยสารพัดช่างสุราษฎร์ธานี*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- ธีรวิทย์ เอกะกุล. (2543). *ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นวรรตน์ การเกษม, วรณกันยา คุณากรวิรุฬห์ (2557). *ปัจจัยที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพฯ.
- ปฎิภาณ อินทเนตร. (2558). *ยุทธศาสตร์บริหารจัดการแก้ปัญหาให้นักเรียนออกกลางคันของโรงเรียนวังเหนือวิทยา ที่สอดคล้องกับการศึกษาในทศวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- พุทธชาติ สร้อยสนและคณะ. (2557). *การศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการลดปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนระดับ ปวช. ในสถานศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือหนองคาย* มติชนรายวัน วันที่ พฤษภาคม 2559. *ปัญหานักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษาออกกลางคัน*
https://www.matichon.co.th/education/news_123576
- จำพิง พูลสุข. (2551). *การศึกษาการออกกลางคันของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในปีการศึกษา 2550*. งานวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วีรวัฒน์ นิลโมจน์. (2556). *การศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียนสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรมโรงเรียนอัครเทคโนโลยีวิทยา จังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สันติ บุญภิรมย์. (2557). *การบริหารจัดการในห้องเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล 2557.
- สิงห์ จินพงษ์. (2552). *การออกกลางคันของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีพัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หน่วยศึกษานิเทศก์. (2556). *สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานเป็นฐาน*. พิมพ์ครั้งที่ 1, 2: หจก.สินทวีกิจ พรินติ้ง จ.นครปฐม
- เอกบุตร อยู่สุข. (2549). *สาเหตุการออกกลางคันของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ คอ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- อุทัย สีสกุล. (2553). *รูปแบบการแก้ไขปัญหาการออกกลางคันของนักเรียน นักศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดตรัง*. ตรัง: วิทยาลัยเทคนิคตรัง.